

דנ"פ 7749/13 - עמאר בעראני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

דנ"פ 7749/13

כבוד הנשיא א' גרוניס
עמאר בעראני
נגד

לפני:
העותר:

מדינת ישראל

המשיבה:

עתירה לדיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט
העליון
מיום 29.10.2013 בע"פ 6924/12, בע"פ
7296/12 ובע"פ 9449/12, שניתן על ידי כבוד
המשנה לנשיא מ' נאור
והשופטים: י' דנציגר, א' שהם
ובקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר

בשם העותר: עו"ד ארז בר-צבי

החלטה

- לפני עתירה לדיון נוסף בפסק דינו של בית המשפט העליון מיום 29.10.2013 (ע"פ 6924/12, 7296/12, 9449/12, מפי השופט א' שהם, בהסכמת חבריו להרכב, המשנה לנשיא מ' נאור והשופט י' דנציגר) (להלן - פסק הדין), בו נדחה ערעורו של העותר על הרשעתו ועל גזר דינו.
- העותר הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים (יחד עם נאשמים נוספים) בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, נשיאת נשק והחזקת סכין. הושתו עליו 42 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), מאסרים על-תנאי ותשלום פיצוי למתלונן, הכל כמפורט בפסק הדין. כאמור, ערעורו של העותר לבית המשפט העליון נדחה. לטענת העותר, יש לקיים דיון נוסף בפסק הדין, בשאלת "משקלן ועוצמתן של ראיות אובייקטיביות אל מול משקלן ועוצמתן של עדויות וקביעות מהימנות", וכן באשר ל"משקל שיש ליתן לעדויות כאשר יש בנמצא 'דבר מה סותר' בדמותה של ראיה אובייקטיבית שאינה שנויה במחלוקת" (עמוד 2 לעתירה). עם הגשת העתירה הוגשה על-ידי העותר בקשה לעיכוב

ביצוע העונש שנגזר עליו (יוער, כי בהחלטת השופט נ' סולברג מיום 21.11.2013, נדחה מועד התייצבותו של העותר לתחילת ריצוי עונשו ליום 8.12.2013).

3. דין העתירה לדיון נוסף להידחות. העותר אינו מצביע על הלכה בפסק הדין אשר "עומדת בסתירה להלכה קודמת של בית המשפט העליון, או שמפאת חשיבותה, קשיותה או חידושה" יש לקיים בה דיון נוסף, בלשון סעיף 30(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. טענותיו של העותר לגבי פסק הדין הן עובדתיות באופיין. מקרה דומה עלה בדנ"פ 3489/93 אור נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(2) 661, 663 (1993), וכך נאמר: "הלכה למעשה, אין בטעמי העתירה לדיון נוסף אלא ביטוי לרצון להעביר את המימצאים והמסקנות בשבט הביקורת של הערכאה השלישית, ולכך לא נועד הדיון הנוסף".

4. משכך, העתירה נדחית בלא שהוגשה תשובה, ועמה נדחית הבקשה לעיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ד בכסלו התשע"ד (27.11.2013).

ה נ ש י א